

EL COR DEL Poble

Setmanari d'Esquerra Catalana

Surt els dijous

Dels treballs publicats, en seran únicament responsables els seus autors. — No's retornen els originals.

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Pau, 75, pral.

5 cts.

Himnes patriòtics

Essent molts els joves que desconeixen la lletra de nostres dos himnes nacionals, creiem d'interès publicar-los a fi de que s'aprenquin alhora i no's dongui el cas d'esser l'un posposat al altre.

LA MARSELLESA

A l'arma, a l'arma, fills del poble,
el jorn de gloria ja ha arribat!
Pels tirants alça xusma innoble
sos pendons enllotats amb sang.
Oiu, oiu com fer udola
l'esbars famèlic d'eixos llops;
el poble apura el fèl a glops
i encès de rabia el cor tremola!

A l'arma, ciutadans!
alcem el somatent!
L'airat jovent
banya ses mans
en sang de vilis tirans!

Trosseia coratjós el poble
son jou ignominiós!

Fills de la terra catalana,
abans morir que ser esclaus!
Sona ja l'alarmant campanal!
Morin ja'ls opressors malvats!
De non i indigne vassallatge
vol en junyir-nos bando astut;
Malhaja el poble si un minut
soporta estúpit tal ultratge!

A l'arma, ciutadans!
alcem lo somatent!
L'airat jovent
banya ses mans
en sang de vilis tirans!

A l'arma, a l'arma, fills del poble,
el jorn de gloria ja ha arribat!

Vencem la inercia que'ns degrada!
El poble lliure es poble fort!
Llibertat, llibertat aimada,
en ton foc s'han trempat ja els cors.
Baix tos pendons cantar victoria
podrem al fi de greus fàtics;
i al expirar els enemics
veurán ton triomf i nostra gloria.

A l'arma, ciutadans!
alcem el somatent!
L'airat jovent
banya ses mans
en sang de vilis tirans!

ELS SEGADORS

Catalunya triomfant
Tornará a ser rica i plena
Endarrera aquesta gent
Tan ufana i tan sopebha!

Ara es hora, segadors!
Ara es hora d'estar alerta!
Per quan vingui un altre juny
Esmolem ben be les eines.

Que tremoli l'enemic
En veient la nostra ensenya;
Com fem caure espigues d'or
Quan convé seguim cadenes.

Bon cop de falç,
Bon cop de falç, defensors de la terra;
Bon cop de falç!

LES MITJES TINTES

De no canviar l'actuació el partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana, el seu fracàs es inevitable.

Malgrat adjectivar-se Esquerra Catalana, *extrem*, obra com a perfecte centre, acomodaticí de classe mitja, hi arrufa el nas a tota estridència, a tot quant significa lluita, rebelió. I la estridència, la lluita, la revolta, són distintius característics dels partits que aspiren a popularitzar-se.

Encastada en el replà del tercer estat es poc menys que impossible, per falta d'elements, convertir en substancia viva el contingut sintètic en que vesteix la seva denominació.

Com a secament republicans, hem d'anar dreturers al enderrocament del vigent règim, i com més prompte millor; però per instaurar el govern de les democracies no devem esperar a que aquell s'enruni pel pès dels seus propis errors, ni tampoc a que'ls altres ens duguin la feina feta, sinó que tenim l'obligació de contribuir-hi, i no pas fent-hi mitges diades ni sentint-nos republicans sportius, però sí escolant fins la gota darrera de nostra sang.

I, francament, aquest sacrifici, són incapasos de realitzar-lo els nostres senyors Esteves de pesos buids i mitja cana curta, que'ns fan la creu com si fóssim terrorífics demagogs.

Ara be, com a federals nacionalistes, adversaris d'un Estat despòticament centralista, no hem de perdre'l temps mastegant les esquifides concessions que, per distreure'ns la fam patriòtica, ens serveixin desde Madrid amb un platet de llauna; abans al contrari, hem de exterioritzar nostre sentiment nacional, estridentment irreductible, enfortint aquelles obres i organismes de sava catalana, al ensemps que mostrar-nos esquerps, rudament intranzigents en adaptar, blincant l'espina, les disposicions emanades del Estat que, en forma més o menys encoberta, tendeixin a afeblir la personalitat de Catalunya.

Però per aquesta actuació cal també fer el sord a les reconvençions dels panxa-contents transaccionistes, partidaris d'un oportunisme mendicant, els quals no més se senten catalanistes en la penya del casino i a casa embruten a tot drap la llengua dita espanyola, de desde el rètol comercial de la botiga fins a la instrucció de llurs fills, que's miren amb xorca indiferència les malalties de institucions com la del Teatre Català i que no fan rès per l'expandiment literari de nostre poble.

Desenganyem-se, doncs, amb un contingent que es una engruna de cada cosa, i encara mitja figa, mig raim, mancat de ideals, no's va en lloc, com no siga al manteniment del *statu quo* o de l'anar tirant.

D'homes que aplaudeixen les parrafades d'algún—encara que escàs—orador anticlerical i en familia els cau la baba sentint explicar al seu herenet paisatges de la Historia Sagrada, fruit de la ensenyansa que'ls donen, n'estem farcits; aixís com de individus qui, al sol anunci de la setmana gloriosa, se'ls posa el pèl erissat de pensar en el compromís que contreuen essent socis de centres federals nacionalistes.

I, vaja, tan mateix comensa a esser hora de que l'Unió Federal Nacionalista Republicana abandoni el balanç, si es que vol encarnar se en el poble i esser una força, no permetent que, a Catalunya, més enllà de la seva esquerra, hi hagi marge per altra colectivitat més avançada. De no fer-ho aixís, serem un partit més que no arrelarem en la consciencia del poble.

S'imposa la mudança de procediments per part dels directors, dels impulsadors, dels orientadors, presentant-se davant del poble més que com a teoritzants, com a pràctics; més que com a filòsops, com a realistes; més que com a ateneistes, com a homes de multituds. El governamentalisme, l'ordre, la serenitat del legislador que'ns predica la flor de la menestralia, són coses que avui no'ns deuen preocupar, ni menys servir de frè a un partit d'oposició.

Aixemplem la tant com se vulgui l'Unió Federal, però siguem una esperançadora realitat pera l'obrer; per aquest factor que, per damunt de tot, hi avant posa el seu dret a la vida i el qual, per idiosincràtica simplicitat, sent més pregonament l'angoixa de la feixuga injusticia social, per lo que no hi hà deu que li calmi llur malestar amb paliatius, ni que l'aconorti amb mitges tintes.

JOSEP M.ª LABRANA.

Lo de les aigües

Lo ocorregut en la darrera sessió del nostre Ajuntament ha causat una impressió gens agradosa a tots els qui, desinteressadament, se preocupen de la resolució d'aquest magne problema que es l'abastaixament de les aigües a la ciutat.

Malgrat els reiterats requeriments del digne regidor en Manel Rius i Rius no's van poguer obtenir dels regidors que formen part de la Comissió d'Aigües, aquelles explicacions clares i categòriques que nosaltres—i amb nosaltres la majoria dels ciutadans conscients—esperàvem haurien sigut donades espontàniament a fi de que l'opinió tingues els coneixements i espai suficients pera pronunciar-se en favor o en contra del projecte que està elaborant la susdita Comissió.

Es un assumpte aquest massa important, pera esser resolt sense'l concurs de l'opinió pública i ens dol que estimats correligionaris nostres, que ens consta han defensat coratjosament dins de la Comissió els cabals de la ciutat, s'avinguin a secundar els propòsits, més o menys interessats, dels que volen que's mantinguin secretes les negociacions entaulades pera la resolució d'aquest problema, no donant a conèixer la seva obra fins que, com se diu vulgarment, el pastel ja estigui a punt d'anar al forn, lo qual—si succeís—significaria el desig d'evitar que'ls ciutadans, que són els veritables interessats en aquest assumpte, intervinguessin en la seva resolució.

En un ater com aquest en que hi han milions de pessetes entre mig i, a més d'això, té tanta trascendencia baix el punt de vista de l'higiene i salubritat públiques cal obrar llealment i a la llum del dia.

Centre Republicà Democràtic Federalista

Carrer de Marián Aguiló, 29 (Poble Nou)

Dissabte, dia 17, a les deu de la vetlla, important

CONFERENCIA

a càrreg del elocuent orador i distingit lusòfil

D. Ignasi Ribera i Rovira

el qual desenrotllarà l'interessant tema

FEDERALISME IBÈRIC